

מ"ת 22015/04/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 22015-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, שהוגשה בד בבד עם כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: **חוק העונשין**), איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

2. בכתב האישום צוין כי במועד הרלוונטי התגורר המשיב בבית אמו בכפר מזרעה. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 09.04.2020 בשעות הערב, תקף המשיב את אחיו, ראג'ח, באופן שגרם לו חתכים בידיו באמצעות מספריים. בהמשך לכך ולאור תלונת האח, הגיע שוטר למקום, דפק על דלת חדרו של המשיב שמצוי בקומה השלישית בבית האם וביקש מהמשיב שיפתח את הדלת, כשהוא מזדהה כאיש משטרה. משלא נענה המשיב לקריאותיו ועם כניסת השוטר לחדר, החל המשיב לקלל את השוטר ואף ירק לעברו, ורוק פגע בפניו של השוטר. בהמשך לכך, איים המשיב על השוטר באופן שאחז בידו מוט ברזל והניפו לאוויר אל כיוון פניו של השוטר.

3. הגם שבקשת המבקשת היא למעצר עד תום ההליכים, צוין בשוליה כי אם תוצג חלופת מעצר הולמת שיהא בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, המבקשת תסכים לחלופה שכזו.

4. הבקשה שלפניי - ככל בקשה למעצר עד תום ההליכים - מצריכה מעבר בשלוש תחנות: ראיות לכאורה, עילת מעצר ולאחר מכן יש לדון בהיתכנותה של חלופת מעצר. הסנגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, עם זאת טוען כי קיים כרסום במסד הראייתי, אשר יש להביאו לידי ביטוי בהחלטת בית המשפט. לפיכך לא אדון במכלול הראיות ואתייחס באופן נקודתי לטענות הסנגור.

5. לדברי הסנגור, הטענה כי המשיב תקף את אחיו מבוססת על גרסת האח בלבד וזה האחרון מסר בפני השוטרים באחת ההזדמנויות גרסה שלא מתיישבת עם הגרסה שנמסרה בהודעתו במשטרה. הטענה כי האישום מבוסס על גרסתו של האח, היא כשלעצמה, אינה מספיקה כדי להוליך למסקנה כי חל כרסום בראיות. אין זה נדיר כי אישום המיוחס לנאשם מבוסס על עדותו של עד אחד, והרשעת המשיב על בסיס עדות זו היא אפשרית. מלבד הזהירות שיש

לנהוג במצב דברים זה, אין אף דרישה לתוספת ראייתית כלשהי. במקרה זה, לצד עדות האח, מצויות עדויות נוספות שמלמדות על המעטפת של האירועים שיכולה לתמוך - אם לא בצורה ישירה אז באופן עקיף - בגרסת האח. כך למשל הראיות לכך שהמשיב השתולל - דבר שהצריך פניה למשטרה. הסנגור מפנה לדו"ח פעולה של אחד השוטרים (מסמך א' בתיק החקירה) ממנו עולה כי עם הגעתו למקום, השוטר הבחין בשריטות בידו הימנית של האח ומששאל אותו לגביהן הוא מסר כי "זה מהעבודה זה לא קשור למה שקרה עם אח שלו". מאחר והאח סירב להתלונן נגד המשיב ואח נוסף (בשם יונס) לקח אחריות על עצמו והבטיח שילווח את המשיב לטיפול נפשי - עזב השוטר את המקום. אין בדברים שאמר האח לשוטר כדי להביא למסקנה כי חל כרסום בראיות, אם כי היא מציבה קושי מסוים. לקושי זה קיים הסבר אפשרי בתיק החקירה שאני מניח שיתברר בתיק העיקרי. מדוח פעולה של שוטר נוסף שהגיע למקום כעבור שעה מהדיווח הראשון למשטרה, בעקבות דיווח נוסף, עולה כי האח התלבט אם להגיש תלונה אך בסופו של דבר אמר לשוטר (אחר) כי הוא החליט להגיש תלונה, וציין בפני השוטר כי אחיו דקר אותו ביד ימין והצביע על שתי שריטות ביד ימין: בזרוע ובאמה. בהמשך נחקר האח ומסר הודעות מהן עולה כי המשיב דקר אותו בגוזז ציפורניים ומסר פירוט של מעשה התקיפה והרקע לכך (הודעות מתאריכים 10.4.2020, 9.4.2020, 12.4.2020).

6. אין בידי לקבל את הטענה הנוספת של הסנגור לפיה אמנם קיימת תשתית ראייתית לכך שהמשיב תפס צינור ונופף בו בצורה מאיימת, אך אין ראיות לכך שהמשיב ידע שמדובר בשוטרים. לפני שאדון בטענה גופה, אציין כי בשים לב למכלול התנהגותו של המשיב, ספק אם ההחלטה הייתה משתנית גם לו הייתי מגיע למסקנה כי המשיב לא ידע שמדובר בשוטרים, כטענתו. הראיות המצויות בתיק מלמדות כי המשיב ידע שמדובר בשוטרים. ראשית, בהודעת המשיב מיום 16.4.2020 בתשובה לשאלה ישירה לעניין האיום על השוטרים, לא טען המשיב שלא ידע כי מדובר בשוטרים אלא שהכחיש כי איים וטען "**מה אני משוגע להרים מוט על קצין**" (שורה 25). שנית, בתיק החקירה מצויות הודעות מפורטת של המתנדב רואד בלון והשוטר מוניר אברהים. מהודעות אלה עולה כי השוטר והמתנדב הגיעו למקום בו שהה המשיב, ומשנכנס השוטר, קם המשיב מהמיטה ותפס מוט ברזל. בעדויות מתואר כי המשיב התחיל להתקרב לשוטר כשהוא מחזיק בידו מוט ברזל והרים את המוט אל על בתנועה שנראתה כניסיון לתקוף את השוטר, דבר שהצריך שימוש בגז פלפל. האינטראקציה בין המשיב לשוטרים לא הייתה כהרף אלא שהיא נמשכה גם לאחר שהמשיב קם מהמיטה, כך שלא ניתן לקבל את הטענה כי המשיב התעורר ומיד הגיב בכך שהניף מוט שלא מדעת, שכן התנהגותו נמשכה גם לאחר שקם מהמיטה. זאת ועוד, השוטר העיד שלפני כניסתו לחדר צעק "משטרה". אינני מתעלם מההתייחסות האח לתקרית עם השוטרים, אולם באחת מהודעותיו הוא מציין כי הוא עמד מחוץ לחדר בו שהה המשיב באופן שלא יכל לראות את שהתרחש בחדר בו היו המשיב והשוטר (הודעה מיום 12.4.2020 שורה 29). נוסף לכך, הראיות מלמדות כי לכאורה המשיב לא היה בהעדר מצב תודעתי - לטענת הסנגור תולדה של מצבו הנפשי וצריכת אלכוהול - שלא אפשר כינון יסוד נפשי ביחס לעבירת האיומים.

7. אשר לעילת המעצר. אין להקל ראש במעשים המיוחסים למשיב. כעולה מכתב האישום לו נמצא ביסוס ראייתי, המשיב תקף את אחיו באמצעות חפץ חד. גם אם המעשים לא גרמו לתוצאה חמורה, היה בהם פוטנציאל לפגיעה חמורה, הן לבני משפחתו של המשיב והן לשוטר. ובהקשר זה יצוין כי לא רק שהמשיב לא ירא מנוכחות השוטר אלא אף איים על השוטר באמצעות מוט ברזל שהניפו לעברו. חשוב מכך - את המסוכנות יש לבחון בפריזמה כוללת של נתוני המשיב. מהמסמכים שמצויים בתיק החקירה עולה כי המשיב מוכר למוסדות הפסיכיאטריים ואף אושפז בעבר בכפיה. המשיב אובחן בעבר כמי שסובל מתחלואה כפולה: סכיזופרניה פרנואידית ושימוש בסמים. בחוות דעת שהוגשה בעניינו תוארו קווי אישיות אימפולסיביים ואנטיסוציאליים. כמו כן עולה כי המשיב מסרב לקבל טיפול סדיר ולהיות

במעקב, וממשיך לצרוך סמים ואלכוהול. נתונים אלו עולים גם מהודעת אמו שמסרה שלאחרונה הוא הפסיק את הטיפול התרופתי וככל הנראה זו הסיבה להתנהגותו האלימה בפעם זו. זאת ועוד, באשפוזו האחרון של המשיב, בחודש יולי 2019, נתגלו סימנים של מחשבות שווא כלפי אחיו ובני המשפחה ולאחר טיפול מצבו יוצב. יצוין כי בחוות דעת שהוגשה במסגרת הליכים אלה, נמצא כי המשיב אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. הנה אפוא, התנהגות המשיב, מצבו הנפשי, העובדה כי הוא לא שומר על עקביות בטיפול ובמעקב - כל אלה מגבירים את המסוכנות הנשקפת ממנו. לשלמות התמונה יצוין כי למשיב שתי הרשעות קודמות שהתיישנו, האחרונה משנת 2007 בגין החזקת אגרופן, איומים, ניסיון תקיפה והיזק לרכוש במזיד.

8. הן אמו של המשיב והן אחיו, המתלונן, נכחו בישיבת יום 13.5.2020 ואמרו את דברם בפני בית המשפט. ניכר כי בני המשפחה מונעים מרצונם להביא לשחרור המשיב תוך ציור תמונה "ורודה", אלא שהדברים שמסרו השניים לא מתיישבים עם הנתונים העולים מתיק החקירה ועם תמונת המסוכנות כפי שהיא משתקפת מהראיות.

9. על רקע תמונת המסוכנות המורכבת, אין בידי להיעתר להצעת המשיב להורות על שחרורו למעצר בית בבית מגורי המשפחה - במוקם בו בוצעו העבירות. החלופה המוצעת לא יוצרת הרחקה מהאח המתלונן ומשמעותה כי המשיב יחזור להתגורר בחיק המשפחה ובקרבת אחיו שכלפיו נהג באלימות, זאת ללא כל ערובה ממשית שתבטיח את שלום המתלונן, יתר בני המשפחה והציבור. גם הפיקוח המוצע אינו מספק, שכן לא רק שהוא כולל מפקחת אחת, אמו של המשיב, אלא שספק אם ניתן לסמוך על הפיקוח שמוצע על ידה. נראה כי האם לא מודעת לחומרת המצב ומדבריה בבית המשפט עולה נימה של גוננות כלפי המשיב ורצון לשחררו תוך ציור מציאות שלא מתיישבת עם התמונה המדאיגה העולה מהתנהגות המשיב וממצבו הנפשי. חשוב מכך - בחלופה המוצעת אין כל מענה לקשייו האישיים של המשיב, שנובעים מאי הקפדתו על טיפול ומעקב פסיכיאטרי וכן מהשימוש באלכוהול וסמים.

10. עם זאת, במכלול הנסיבות ובשים לב לעמדת המבקשת שלא מתנגדת לשחרור המשיב בהינתן חלופה ראויה, אינני סבור שיש לסתום את הגולל על אפשרות שחרור המשיב לחלופה ראויה ככל שתימצא. זאת יש לשקול לאחר שיונח תסקיר מעצר שיבחן את מכלול הנתונים והמורכבות העולה ממצבו של המשיב.

11. לפיכך, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 2.6.2020.

12. **אני קובע המשך דיון בבקשה ליום 4.6.2020, שעה 9:00.**

13. המשיב יובא באמצעות שב"ס, אלא אם מצב החירום ימשך - או אז יש לדאוג לקיום היוועדות לפי התקנות.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, כ"ד אייר תש"פ, 18 מאי 2020, במעמד ב"כ
הצדדים והמשיב באמצעות היוועדות טלפונית.
עמוד 3

